

Мы разам — Беларусь!

Краіна моцная рэгіёнамі: Мазырскі раён

Яўген АДАМЕНКА:

«МЫ НАСТРОЕНЫ НА ЗЛАДЖАНУЮ РАБОТУ»

Прыгожы, чысты і вялікі горад. Дамы, нават старыя, радуюць вока свежай яркай фарбай. Клубы — кветкамі. Новыя сучасныя мікрапрадпрыемствы, якія актыўна забудоўваюцца шматпавярховымі, сведчаць, што горад расце і развіваецца. І не дзіва — столькі буйных і прыбытковых прадпрыемстваў знаходзіцца тут і ў раёне! Разам з тым імкліва напастаў сучасны тэхналогіі не замінае месцу захоўваць свае ўнікальныя прыродныя ландшафты з чароўнымі, парослымі буйной расліннасцю ўзгоркамі (паўна, столькі зеляніны я не бачыла больш ні ў адным беларускім горадзе!) і шырокай павольна-магутнай Прыпяццю. Нездарма Мазыр называюць «маленькай Швейцарыяй».

Гэты раённы цэнтр у глыбіні Палесся кардынальна пераўтварыўся пасля 2001 года, калі ў Мазыры праходзілі «Дажынкі». Ужо тады тут усё пачылі і прывялі ў парадак, а за апошнія шэсць гадоў горад стаў проста не спаць: паўсталі новыя раёны, гандлёвыя цэнтры, забудоўваліся і спартыўныя ўстановы. Сам за сябе гаворыць факт: Мазырскі раён ужо шмат гадоў запар застаецца адным з самых перадавых і паспяховай у Гомельскай вобласці, і гэта безумоўна гонар для старэйшых Мазырскага райвыканкама Яўгена Буніслававіча АДАМЕНКА.

— У нас добра развітавацца не толькі прамысловасць, але і сельская гаспадарка. У раёне сем сельскагаспадарчых прадпрыемстваў, з іх два — рэспубліканскай формы ўласнасці. Напрыклад, у 2014 годзе ў нашым камунальнаму ўласнасці перададзены дзве гаспадаркі Нараўлянскага раёна, і ўжо ёсць станцыя чысты выхліп: калі за студзеня — красавік мінула года вытворчасць, напрыклад, малака складала 2447 тон, то за аналагічны перыяд сёлета — ужо больш за 2688 тон. А, увогуле, нашы гадавыя планы па малаку ў гаспадарках Мазырскага раёна — 6000 кт на адну карову, — дзеліцца Яўген Буніслававіч.

Трэба адзначыць, што мінулы год Мазырскі раён завяршыў з прыбыткамі: колькасць буйной рагатай жывёлы складала 26 183 галавы (у параўнанні з 25 587 у 2013 годзе), а вытворчасць малака з больш чым 39 тысяч тон у 2013-м узрасла амаль да 43 тысяч тон у 2014-м. Павялічыўся і валян збор збожжа: з 48 526 тон у 2013 годзе да 50 274 тон у 2014 годзе.

Каровы ў раёне, бы распешчаныя пані, знаходзяцца на круглагадовам утрыманні, на пашу выхозяць толькі на прагулку. Для таго, каб нарыхтаваць для іх кармы, сеюць больш кукурузы. Відаць, такі ўмовы рэгулярам даспадобы, бо колькасць буйной рагатай жывёлы за апошнія пяць гадоў узрасла з 20 да больш чым 26 тысяч галоў — гэта амаль 30%.

— Нам вядома пра яшчэ адну, дакладней, 13 гадоў для гонару. Менавіта столькі прадпрыемстваў раёна было занесена на Дошку гонару па выніках спаборніцтва ў Гомельскай вобласці, — наводжу на расповед старшыню райвыканкама.

— Так, гэта найлепшыя прадпрыемствы. Сярод іх — дамабудаўнічы камбінат, адзін з найлепшых у краіне, з самым сучасным абсталяваннем і пры гэтым адным з самых нізкіх коштаў на жыллё. Сярэдняя школа №14 — у іх з'явілася першая інтэрактыўная дошка, саўгас-камбінат «Зара» — вядучы ў Беларусі, наш «Міжрайгаз», аўтобусны парк №2, «Беллошта», гарадская балніца...

— Ну, калі ёсць свой домабудаўнічы камбінат, праблём з будаўніцтвам жылля ў вас няма?

— Вы ведаеце, што першы арэндны дом быў пабудаваны ў Мазыры. За 2012—2014 гады ўведзена 170,1 тыс. кв. м жылля за кошт усіх крыніц фінансавання, у тым ліку ў 2014 годзе — 70,4 тыс. кв. м, або 117%

гадавога задання, з іх у сельскіх населеных пунктах уведзена 47 тыс. кв. м. Сёлета плануем увесці ў эксплуатацыю 60 тыс. кв. м жылля.

Апроч таго перад нашымі будаўнікамі сёлета стаіць заданне па завяршэнні будаўніцтва дзіцячага яслі-сада на 300 месцаў і рэканструкцыі Мазырскага драмтэатра імя І. Мележа, водазабору ў Лучажэвічах, будынка казармы пад вывучышча алімпійскага рэзерву, галоўнай КПС «Піўзавод», будаўніцтва спартыўна-аздараўленчага цэнтру ў Мазыры.

— А якія пытанні хвалююць людзей у раёне, з чым яны звязваюць да вас на прамых тэлефонных лініях?

— У першую чаргу гэта бытавыя праблемы, шмат цікавацца пытанні землекраўшчыні, будаўніцтва, тэрмінамі правядзення капрамонтажу. Тэлефануюць, у асноўным, з горада і найбліжэйшых вёсак. Вядома, многім хочацца, каб паўсёў асфальт ляжалі, але мы стараемся жыць па сродках. Галоўнае, каб дома было цёпла, утульна, нічога нідзе не працавала — на такіх звароты мы рэагуем аператыўна.

Паводле зваротаў грамадзян на «прамую лінію» выкананы работы па пратэжаванні зубоў, аказана матэрыялыянае дапамога з фонду сацыяльнай абароны, выдзелены капіталы ў інтэрнаце грамадзянцы Украіны, вырашана пытанне па працаўладкаванні, наладжана падача гарачага водазабеспячэння ў жылым доме №168 па вул. Астроўскага, вырашана пытанне пра абмен долямі ў кватэрах паміж сваякамі, заменены ўчастак трубы сістэмы каналізацыі ў жылым доме № 71, корп. 1 па вул. Пралетарскай, Дадзены таксама тлумачэнні па пытаннях выдзялення жылля ўзаем прызнанага непрыдатным для пражывання, аб атрыманні льготнага крэдыту для гафікацыі жыллага горада і інш.

Дзякуючы правядзенню «прамых ліній» змяняецца колькасць зваротаў людзей у выканкам, кожнае пытанне ставіцца на кантроль. Апроч таго, мы кожны месяц праводзім выязныя прыёмы на прадпрыемствах, выслухоўваем рабочых. Звычайна падчас такіх сустрэч атрымліваем каля двух дзясяткаў пытанняў.

— Напэўна, раён — «салодкі кавалачак» для інвестараў?

— З 2012 па 2014 год у сацыяльна-эканамічнае развіццё раёна

— Мазырчына цікавая не толькі ў вытворчым, але і ў прыродна-культурным плане. Як вы працуеце ў сферы развіцця турыстычнай галіны?

— Каб прыцягнуць турыстаў, мы выдзелілі два зямельныя ўчасткі для будаўніцтва аб'ектаў прыдарожнага сэрвісу, бо іх у нас вельмі мала і яны запатрабаваны. Гэта будуць аб'екты з аднаго боку на ўездзе ў Мазыр і на развіцці Ельск — Нараўля. Свае інвестары, мазырчане, умяшчаюць там будаўніцтва. Там будуць і станцыі тэхнаабслугоўвання, і месцы адпачынку, і гасцінцы.

У нас сапраўды ўнікальны край, дзе сама прырода неверагодна прыгожая, і гэта стварае перадавыя ўмовы для развіцця экалагічнага турызму, аматары якога могуць наведаць дзяржаўны ландшафтны заказнік «Мазырскія ры».

Турыстычную інфраструктуру Мазырскага раёна складаюць тры гасцінцы, шэсць рэстаранаў, два забудоўваліся цэнтры, два дачныя клубы, чатыры музеі, парк адпачынку, кінаатэр, выставачная зала, экалагічная культурына цэнтр. Усяго на тэрыторыі раёна знаходзіцца 254 аб'екты, з іх 31 занесены ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцяў. Візіяная карта Мазырчыны — гарналіжная база ўстаноў «СДЮШАР №1 г. Мазыра».

— Яўген Буніслававіч, напрыклад, гутаркі падзяляе самымі глабальнымі плянамі па развіцці раёна?

— Самае галоўнае пытанне — гэта вытворчасць. Будзе вытворчасць — будзе праца для людзей, заробатная плата (за апошні месяц яе сярод пазакчы склаў 6600 тысяч рублёў у ўсіх галінах), палепшэнне бюджэту і грошы, неабходныя для сацыяльнай сферы. Бо цяпер, на жаль, на некаторых экспартарыентаваных прадпрыемствах ёсць няпоўныя рабочыя дзень, мы залежым ад сітуацыі, якая склалася на рыскайскім рынку. Заробатную плату ўсім супрацоўнікам выплачваюць свочасова. Але мы настроены на зладжаную работу ўсіх службаў, а таксама на зніжэнне сабекошту прадукцыі пры захаванні яе якасці — тады яна стане больш прывабнай для пакупнікоў.

Пакуль што інвестары прыходзяць да нас на будаўніцтва гандлёвых аб'ектаў. Хацелася б, каб больш ішлі на вытворчасць, дзе гэтага мы робім спрыяны захаванні. Цяпер на тэрыторыі спіртгарэлачнага заводу частку будаванняў выкупілі інвестары, у асноўным імі выступаюць індывідуальныя прадпрыемствы.

Арзанды дом у Мазыры.

Мазырскі хлебазавод: Найлепшыя пернікі робяць тут!

Пасля таго, як пернікі вылекуць, іх неабходна пакрыць сіропам. За гэтую аперацыю адказвае кандытар Святлана ПЕТРАВАЙ.

Напэўна, людзі, якія жывуць побач з хлебазаводамі — адны з самых шчаслівых. Бо якая гэта асалода — штарціну прачынацца і адчуваць водар свежаспечанага хлеба! А калі яшчэ побач ёсць крама, куды гэтае смакочка, яшчэ цёпленкае, паступае адразу з завада — увогуле казка. І калі мы прыходзілі ў філіял «Мазырскі хлебазавод» ААТ «Гомельхлебпром» і убачылі каля яго новапабудаваны прыватны сектар, амаль не здзівіліся: людзі, якія жывуць тут, знайшлі сваё «месца пад сонцам». Залатым і румяным, як толькі-толькі выцягнуты з печы пернікі.

Дырэктар хлебазавода Сяргей Аляксандравіч РЭДЧЫЦ — не толькі рэфарматар, які не ставіцца шукаць і ўводзіць на сваёй вочыце навінкі, не толькі дбайны гаспадар, які ведае толк у эканоміі і рэнтабельнасці, але і чалавек, што сапраўды ўкладвае душу ў сваю справу, за якую шыра перажывае.

У нас завяршана невялікая рэканструкцыя: абнавілі фасад будынка, замянілі ўсе вокны — і апроч эстэтычнага гэта дало нам эканамічны эффект: зімой выдаткавалі менш газу на абгарэў памяшканняў. І гэта нам удалося зрабіць без прыцягнення крэдытаў — за кошт нашай прадукцыі!

Дырэктар паказвае нам абноўленыя прыгожыя бытоўкі з раздзяляльнымі і пакой для прыёму ежы, дзе збіраюцца работнікі. Зрэшты, і цяпер на прадпрыемстве працягаюцца рамонтна-мадэрнізацыйныя работы. У хлебабучалачны цэху не завяршаны рамонт падлогі. Тут жа мы глядзім новае абсталяванне, якое каштавала заводу 500 мільянаў рублёў — цестадыліцель і цестаарогільцель. Для чаго гэты прыбор патрэбен, гаворыць яго назва. Цяпер раздзяляльнік і скруглённе цеста адбываецца аўтаматычна, што значна спрасьціла працу людзей. Сяргей Рэдчыц перакананы, што неабходна, каб працавалі лініі, а ручная праца пакрысе адыходзіць.

развітая і канкурэнцыя высокая, трэба трымаць плынку не толькі сярод дзяржаўных прадпрыемстваў, але і сярод прыватнікаў. Прадпрыемства забяспечвае хлебам не толькі райцэнтр і раён, але і пастаўляе прадукцыю ў Мінск. Тры разы на тыдзень з завада едуць рэйсы на Бранск, Смаленск, раз на тыдзень мазырскі хлеб возіць у Маскву. Дзякуючы гэтаму на экспарце за месяц уда-

Прадпрыемства выпускае тарты пад заказ да якога са свята падарыць 6 разоў Вера КАРЗЛЬСКАЯ.

— Мы разумеем, наколькі гэта пачэсна і адказна, таму цяпер павінны працаваць ніяк не горшы, а толькі лепшы.

Іна Браніславаўна праводзіць нас у залу цэнтральнага паштовага аддзялення вузла, дзе за камп'ютарамі працуюць спецыялісты. Тут размяшчаецца выключна кар'яцкія асоб — усяго 253 арганізацыі.

— Гэта зручна для іх, каб не стаяць у агульнай чарзе, калі людзі аплываюць, напрыклад, камунальных плацяцкі. Можна прыйсці адразу сюды і атрымаць усе віды паслуг.

Ёсць тут і зала, дзе аператары працуюць з фізічнымі аса-

Дырэктар Сяргей РЭДЧЫЦ.

ца забяраць 30 тысяч долараў.

За апошні год Мазырскі хлебазавод зрабіў ухлі менавіта на кандытарскую прадукцыю. Тут яе вырабляюць каля 40 тон за месяц, і 10,5 тоны — хлебабучалачны вырабаў. Але ж, бадай, больш за ўсё прадпрыемства славіцца сваімі пернікамі. Менавіта за іх яго атрыкала летась пачэсны прыз «Калубаўка»: паводле адбору экспертнай камісіі з дзесяці непадобных узораў шляхам закрытай дэгустацыі мазырскія пернікі былі прызнаныя найлепшымі ў краіне.

Цяпер лінія дэзавяе выпускаць да 2200 цэнтраў пернікаў за суткі.

Хлебабучалачны вырабаў у добры час таксама можна было выпускаць значна больш — да 50 тон, аднак што зробіш — канкурэнцыя не дазваляе. Тым не менш эканамічны паказчык у заводу добры: за пяць месяцаў гэтага года вытворчасць хлебабучалачнай прадукцыі складала 88% у адносінах да лічбаў мінулага года, а кандытарскай прадукцыі выпушчана 106,8% у параўнанні з леташняй колькасцю. Сярэдняя зарплата на прадпрыемстве дасягнула 5400 тысяч рублёў, і ў найбліжэйшыя месяцы яе гатовы нарошчваць, гаворыць дырэктар.

Прыёмушы на завод два гады таму, Сяргей Рэдчыц не толькі правёў рамонт, стаў абнаўляць абсталяванне і прадумаць запуск новых ліній. Ён перавёў працу на начны рэжым: цяпер хлеб вылекаецца з 10 вечара да 6 раніцы. За гэты час ён паспявае спяцца, астыць, яго наразаюць і ўпакоўваюць, і ў свежым выглядзе ён ужо гатовы трапіць на сталы мазыран для снданку. «А каму патрэбен хлеб не першай свежасці, які спялі ўвечары?» — спраўдліва заўважае дырэктар.

Выручка ад продажу складае 200 млн рублёў за дзень. Такім чынам атрымліва-